Μήνυμα ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

Μήνυμα ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ποιμένας, διακόνους, μονάζοντας καὶ πάντα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ῥωσσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας

Πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ ἀρχιερεῖς, πανέντιμοι πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι, θεοφιλεῖς μοναχοὶ καὶ μονάζουσαι, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί μου ἀγαπητοί,

Ἡ ἄφατος τοῦ Θεοῦ ἀγάπη συνήγαγεν ἡμᾶς σήμερον, ἵνα ἑορτάσωμεν *ἐν ἑνότητι τοῦ πνεύματος καὶ ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης* (Ἐφ. 4, 3) μίαν ἐκ τῶν πλέον πανηγυρικῶν καὶ συνάμα

μυστηριωδῶν ἑορτῶν τῆς Ἐκκλησίας· τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γεραίροντες τὴν ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν κόσμον, ὁλοθύμως συγχαίρω πάντας ὑμᾶς, ἀγαπητοί μου, ἐπὶ τῷ χαροποιῷ γεγονότι τούτῳ, τῷ ἐγκαινίσαντι μίαν νέαν ἐποχὴν εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ἑκάστη φορὰ ἀτενίζοντες τὰ πρὸ δύο χιλιετιῶν γενόμενα προσπαθοῦμεν ἵνα κατανοήσωμεν τὸ μεγαλεῖον τοῦ θαύματος τῆς Θείας Ἐνσαρκώσεως καὶ δὲν παύομεν ἐκπληττόμενοι τὴν ἀγαθότητα καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Δημιουργοῦ ἡμῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν πολλῶν αἰώνων ἡ ἀνθρωπότης ἀνέμενεν ἀγωνιοῦσα τὸν ὑποσχεθέντα ὑπὸ τοῦ Κυρίου *Συμφιλιωτὴν* (πρβλ. Γεν. 49, 10), *Βασιλέα δίκαιον καὶ σῴζοντα* (Ζαχ. 9, 9), *ἐπὶ τῷ ὀνόματι οὗτινος ἔθνη ἐλπιοῦσιν* (Ἡσ. 42, 4). Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τέλους, ἐλθόντος τοῦ πληρώματος τοῦ χρόνου, *Παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν* (Ἡσ. 9, 6), *ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον* (Ἰω. 3, 16). Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἡ *ὑπερβάλλουσα τῆς γνώσεως* (Ἐφ. 3, 19), ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον *οὐ πρέσβυν οὐδὲ ἄγγελον*, οὐδὲ δυνατὸν καὶ ἰσχυρὸν ἄρχοντα, ὡς ἐνόμιζον ἄνθρωποι, ἐνηνθρώπησεν ὁ Ἴδιος ὁ Θεός, ἵνα ἐλευθερώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ κακοῦ.

Ἀξιοθαύμαστον εἶναι ὅτι τὸ μέγιστον εἰς τὴν ἱστορίαν γεγονὸς, διὰ τὸ ὁποῖον προανήγγειλαν οἱ προφῆται τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τὸ ὁποῖον προαισθάνονταν ἀκόμη καὶ οἱ σπουδαιότεροι στοχασταὶ τῆς ἀρχαιότητος, συνέβη τόσον σεμνῶς καὶ ἀπαρατηρήτως ἔξωθεν. Ἐκοιμᾶτο ἡ Βηθλεέμ. Ἐκοιμᾶτο ἡ Ἱερουσαλήμ. Ἐκοιμᾶτο πᾶσα ἡ Ἰουδαῖα. Κύριος ὁ Παντοκράτωρ – Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τοῦ Σύμπαντος – πεφανέρωται εἰς τὸν κόσμον οὐχὶ *ἐν ἤχῳ σάλπιγγος* (Ψαλ. 150, 3) πανηγυρικῆς καὶ πανδήμου ἀγαλλιάσεως, ἀλλὰ ἐν ταπεινότητι καὶ πραότητι, ἐν μέσῳ τῆς νυκτερινῆς γαλήνης τοῦ πτωχοῦ σπηλαίου, ὑμνούμενος ὑπὸ τῆς χορείας ἀγγέλων καὶ ὀλίγων ποιμένων, τῶν ἐλθόντων *ἰδεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός* (Λουκ. 2, 15).

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιγείου πορείας Αὐτοῦ ὁ Κύριος ὡσὰν ἤθελε *«**τὸν τῆς ὕβρεως ὅρον, ἀρετῆς δεῖξαι τρόπον**»*, διαλογίζεται ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος. Τόσον εὐγενικῶς κινεῖται μόνον ἡ τελεία ἀγάπη, ἥτις *οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς* (Α΄ Κορ. 13, 4–5), οὐδὲ ἐπιδεικνύεται καὶ ἀπαιτεῖ τιμὴν καὶ δόξαν, ἀλλὰ εἶναι πρόθυμος ἵνα ὑπομείνῃ πάσας τὰς στερήσεις καὶ θλίψεις διὰ τὸ ὄφελος τῶν πλησίον. *«Ὅθεν,* συνεχίζει ὁ οἰκουμενικὸς διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας, *ὑπέρχεται τὸ ἐμὸν σῶμα, ἵνα ἐγὼ χωρήσω τὸν αὐτοῦ Λόγον· καὶ λαβὼν τὴν ἐμὴν σάρκα, δίδωσί μοι τὸ ἑαυτοῦ Πνεῦμα, ἵνα διδοὺς καὶ λαμβάνων θησαυρόν μοι ζωῆς ἐμπορεύσηται»* (Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Λόγος). Εἰς τοῦτο καὶ ἀπεκαλύφθη ἡμῖν ἡ περισσὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα λάβωμεν τὸν ἀληθινὸν θησαυρὸν *τῆς ζωῆς – τὸν Ἴδιον τὸν Κύριον, ἐξ οὗ καὶ δι᾽ αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα* (Ρωμ. 11, 36).

Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ πραγματικὴ αἰτία καὶ ἡ κινητήριος δύναμις τῶν πράξεων τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος ἤγαγε τὸν κόσμον εἰς τὸ γενέσθαι καὶ δημιούργησεν ἄνθρωπον, διὰ δωρεῶν προικίζων τοῦτον. Δι᾽ ἀγάπην

ἦλθεν ἵνα σώσῃ τοῦτον, ὅταν ἐξέπεσε τῆς κοινωνίας μετὰ τοῦ Πλάστου αὐτοῦ. Ὅλον τὸ νόημα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ὅπως προωρίσθη ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ, συνίσταται εἰς τὸ ἵνα καὶ ἡμεῖς *ἀγαπῶμεν ἀλλήλους* (Ἰω. 13, 34). Πῶς ὅμως ἐπιτυγχάνεται τοῦτο εἰς ἕνα κόσμον, ὅπου τόση κακία καὶ μίσος; Διὰ τοῦτο πρωτίστως χρειάζεται ἵνα ἀνοίξωμεν καὶ προσφέρωμεν τὴν καρδίαν ἡμῶν τῷ Θεῷ. Μόνον Ἐκεῖνος δύναται ἵνα ἀλλάξῃ καὶ διευρύνῃ ταύτην, ὅπως κατασταθῇ αὕτη, τόσον ἀδύναμος καὶ περιορισμένη, ἱκανὴ ἵνα χωρέσῃ καὶ τοὺς ἐγγύς, καὶ τοὺς μακράν, καὶ τοὺς εὐεργετοῦντας, καὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἡμᾶς, πάντας ὅσους καλούμεθα ἵνα ἀγαπῶμεν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Χριστοῦ, μιμούμενοι *τὴν τελειότητα τοῦ πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς* (Ματθ. 5, 48).

Κλίναντες τὸ γόνυ ἐν προσευχῇ ἐνώπιον τοῦ Νεογέννητου Θείου Βρέφους, ἂς σκεφθῶμεν, τί δῶρον θὰ προσφέρωμεν τῷ Δεσπότῃ τοῦ Σύμπαντος; Ὑπάρχει ἄρα γε τι ἀνάξιον καὶ ἀνάλογον τοῦ μεγαλείου τοῦ Προαιωνίου Δημιουργοῦ; Ναί, ὑπάρχει ἓν τοιοῦτον δῶρον, ὃ πρὸ πάντων ἐπιθυμεῖ ὁ Κύριος: εἶναι ἡ ταπεινή, στοργικὴ καὶ ἐλεοῦσα καρδία ἡμῶν. Ἂς δοξάσωμεν τὸν Ἐνσαρκωθέντα Χριστὸν οὐχὶ μόνον διὰ τῶν μελῳδικοτάτων ὕμνων καὶ συγχαρητηρίων μηνυμάτων, ἀλλὰ κυρίως διὰ τῶν ἀγαθῶν ἔργων. Ἂς καταστήσωμεν κοινωνοὺς τῆς φωτεινῆς χαρᾶς τῶν Χριστουγέννων τοὺς ἐνδεεῖς, τῇ φροντίδι ἡμῶν ἂς θερμάνωμεν τοὺς πλησίον, ἂς ἐπισκεφθῶμεν τοὺς νοσοῦντας καὶ βεβαρυμένους ταῖς θλίψεσι. Ἂς παρηγορήσωμεν καὶ ὑποστηρίξωμεν τοὺς ἀπελπισμένους, τῇ προσευχῇ ἂς σκεπάσωμεν *πάντας τοὺς ἐν ταραχῇ καὶ λύπῃ ὄντας.*

Ἡ μεγάλη καὶ σωτήριος δύναμις τῆς ἀγάπης θεραπεύει τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν κακίαν, ἰατρεύει τὸ μῖσος καὶ τὰς ἀδικίας. Μαλακώνει τὰ ἤθη τῶν πεπορωμένων καὶ διορθώνει πολλὰς ἀνωμαλίας τῶν κοινωνικῶν σχέσεων! Ἐὰν πράξωμεν οὕτως, τῷ ὄντι θὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν μεγάλην ἡμῶν χριστιανικὴν κλῆσιν, διότι ταύτῃ τῇ *ἐκχύσει τῆς ἀγάπης,* κατὰ τὸν Ὅσιον Ἰσαὰκ τὸν Σῦρον, *μιμούμεθα τὸν Θεὸν* (Λόγοι ἀσκητικοί, μη΄).

Τὸ μυστήριον τῆς Θείας Ἐνσαρκώσεως εἶναι μυστήριον τῆς πραγματικῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον. Ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, διαβλέπων τὴν ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, μαρτυρεῖ διὰ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου παρουσίαν τοῦ Κυρίου μετὰ τῶν ἀνθρώπων: *«καὶ σκηνώσει μετ᾽ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μετ᾽ αὐτῶν ἔσται»* (Αποκ. 21, 3). Ὡστόσο, τοῦτο τὸ ἄφατον μυστήριον τῆς Θείας παρουσίας ἀρχίζει καὶ πραγματώνεται ἤδη ἐνταῦθα, ἐπὶ τῆς γῆς, διότι ἐν τῇ Γεννήσει τοῦ Σωτῆρος *πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ* (Μκ. 1, 15). Εἰσερχόμεθα κατὰ τρόπον ὁρατὸν εἰς τὴν πραγματικότητα ταύτην, συγκροτοῦντες τὴν Μίαν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, δι᾽ ἧς πάντες ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, εἴμεθα ἀπεσταλμένοι καὶ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς τῆς Ἄνω Βασιλείας τῆς ἀγάπης. Τοῦτο τὸ ἐκπληκτικὸν καὶ βαθὺ βίωμα τοῦ «μεθ᾽ἡμῶν ὁ Θεὸς» ἀποτελεῖ τὴν οὐσίαν τῆς μυστηριώδους καὶ κρυπτῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἂς ἐνθυμώμεθα ὅτι ἐὰν ὁ Ἴδιος ὁ Παντοκράτωρ – *τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἀρχὴ καὶ*

τέλος (Ἀποκ. 22, 13) – ἠγκαλίασε τὴν ἀνθρώπινην ἱστορίαν καὶ ὑπεσχέθη ἵνα παραμένῃ μεθ' ἡμῶν *πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος* (Ματθ. 28, 20), δὲν ἔχομεν ἵνα φοβηθῶμεν οὐδὲν καὶ δειλιάζωμεν ἐνώπιον τῶν ταραχωδῶν περιστάσεων τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν μεγάλην ἀγάπην τοῦ Σωτῆρος, ἂς μάθωμεν ἵνα ἐξ ὁλοκλήρου ἐμπιστευθῶμεν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἵνα ἐλπίζωμεν εἰς τὴν ἀγαθὴν Πρόνοιαν Αὐτοῦ, ὥστε μέχρι τῆς Δευτέρας Ἐνδόξου Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ *ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς* (Ἡς. 8, 9) μετὰ παρρησίας καὶ χαρᾶς μαρτυρῶμεν,

ὅτι μεθ'ἡμῶν ὁ Θεός!

ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν

Κύριλλος

Χριστούγεννα, Μόσχα

2023 / 2024

Το Μήνυμα είναι διαθέσιμο στις ακόλουθες γλώσσες

Αγγλικά

Απλοποιημένα Κινεζικά

Γαλλικά

Γερμανικά

Εσθονικά

Ιταλικά

Καζακικά

Κιργιζικά

Λετονικά

Λιθουανικά

Λευκορωσικά

Ουζμπεκικά

Ουκρανικά

Παραδοσιακά Κινεζικά

Ρωσικά

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/91206/